

Motto: Nie wystarczy sama dobroć by rządy sprawować

Mencjusz

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Cezary LIPERT (1920 - 1987)

Pułkownik dr inż. Cezary LIPERT urodził się dnia 23 maja 1920 roku w Rogóznem powiat Lubartowski województwo Lubelskie. Pochodził z rodziny robotniczej, jego Ojciec pracował w hucie szkła w Kostopolu. Do szkoły podstawowej chodził w Kostopolu. W tej miejscowości rozpoczął naukę w szkole średniej, którą jednak ukończył już we Lwowie w roku 1941. Podczas okupacji przebywał w rodzinnej miejscowości Kostopolu, gdzie podejmuje pracę pracownika fizycznego w miejscowej hucie szkła, następnie już na stanowisku księgowego w miejscowej młeczarzni oraz gminnej zbiornicy nasion. Za działalność antyniemiecką w latach 1941 - 1943 był więziony w Kostopolu oraz w obozie pracy w Ludwipolu.

Do służby wojskowej w ramach Armii Czerwonej wstąpił 24 stycznia 1944 r. Tu jednak po niespełna dwóch miesiącach po usilnych staraniach, 13 marca 1944 r. został przeniesiony do Armii Polskich Sił Zbrojnych w Związku Radzieckim. Od tego momentu pełni nieprzerwanie służbę wojskową również do 24 stycznia 1980 roku. Na szlaku bojowym Armii Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR zdobył swoje doświadczenia bojowe, które ukształtowały Jego późniejszą osobowość najpierw żołnierza a później oficera oraz działacza partyjnego i społecznego.

Prawie trzydziestoletnia kariera oficerska rozpoczęła się jesienią w roku 1947, kiedy to młody podporucznik został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Topografów, którą ukończył w listopadzie 1949 roku. Od tej chwili na trwałe związał się ze Służbą Topograficzną Wojska Polskiego. Przeszedł wszystkie szczeble dowodzenia - od starszego topografa do dowódcy jednostki. Ostatnie zajmowane w karierze wojskowej stanowiska to zastępca szefa Służby Topograficznej a w latach 1974 - 1976 już jako jej Szef.

Praca w Służbie Topograficznej wymagała stałego podnoszenia wiedzy fachowej i wojskowej. Starał więc łączyć sprawy służbowe z nauką. W roku 1950 rozpoczyna studia na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, uwieńczone uzyskaniem w roku 1956 tytułu magistra inżyniera w zakresie geodezja i kartografia a specjalnością fotogrametria. Był w tej dziedzinie wysokiej klasy specjalistą, racjonalizatorem i wynalazcą. Za osiągnięcia naukowe i techniczne otrzymał w roku 1974 nagrodę państwową II stopnia. Uhonorowaniem Jego wysiłku badawczego było uzyskanie w roku 1979 stopnia doktora nauk technicznych na podstawie przeprowadzonej rozprawy doktorskiej na Politechnice Warszawskiej.

W roku 1980 przeszedł na emeryturę. Należy zaznaczyć, że w latach 1957 - 1959 prowadził prace badawcze, podczas trzech kolejnych letnich wypraw naukowych Polskiej Akademii Nauk na Spitsbergen. Jego życiowym marzeniem było spędzenie na Spitsbergenie nocy polarnej. Gdy więc w 1980 roku przeszedł na emeryturę, poświęcił się całkowicie tej idei - stał się bowiem głównym inspiratorem i organizatorem wypraw w latach 1982 i 1983, w których osobiście uczestniczył. Tym razem nie dopisało Mu szczęście. Podczas wyprawy w roku 1983, choroba pokrzyżowała Jego osobiste plany. Mimo choroby był wnioskodawcą i projektantem tablicy upamiętniającej pracę polskich geodetów polarników, którą umieszczono w pobliżu polskiej stacji naukowej na Spitsbergenie.

Plk Cezary LIPERT był aktywnym działaczem społecznym. Od roku 1956 pracuje w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. Najpierw pracował w Kole zakładowym, potem w Oddziale

Stołecznym a w roku 1966 wszedł w skład Zarządu Głównego by w roku następnym powołać Go do Prezydium tego Zarządu na stanowisko wiceprzewodniczącego.

XXV Zjazd Delegatów SGP odbywający się w roku 1974 w Warszawie, powierzył Mu na 6 lat funkcję Przewodniczącego Zarządu Głównego Stowarzyszenia. W tej działalności dał się poznać jako bardzo dobry organizator, i inicjator rozlicznych przedsięwzięć i prac stowarzyszeniowych, a także jako niezwykle serdeczny i uczynny kolega. Pełniąc przez 6 lat zaszczytną a zarazem bardzo odpowiedzialną funkcję przewodniczącego miał zawsze na uwadze dobro zawodu geodezyjnego. Niestrudzenie dążył do integracji geodetów, swoją argumentacją, działaniem i bezstronnością doprowadził do zminimalizowania w stowarzyszeniu antagonizmów resortowych, inicjował nowe formy pracy stowarzyszeniowej, dbał o to aby organizacja miała odpowiednią rangę i aby głos stowarzyszenia był znaczący przy podejmowaniu decyzji dotyczących spraw geodezyjnych.

W roku 1979 osobiście odbierał z rąk prezydenta miasta Poznania „Sztandar SGP” ufundowany przez środowisko geodetów wielkopolskich. Pracował również aktywnie w Radzie Głównej Naczelnej Organizacji Technicznej.

Plk dr inż. Cezary Lipert był znaczącym działaczem na forum międzynarodowym. Dzięki Jego zaangażowaniu szeroko rozwinęła się współpraca ze stowarzyszeniami geodezyjnymi państw socjalistycznych oraz wzrosła aktywność SGP w Międzynarodowej Federacji Geodetów i Międzynarodowym Towarzystwie Fotogrametrów. Po zaprzestaniu pełnienia funkcji przewodniczącego Zarządu Głównego SGP, w dalszym ciągu pracował aktywnie w Sekcji Fotogrametrii SGP i powołanej z Jego inicjatywy Głównej Komisji ds. Badań Polarnych.

Plk C. Lipert dużą wagę przywiązywał do piśmiennictwa geodezyjnego, dbał o wzrost wysokiego poziomu Przeglądu Geodezyjnego. W latach 1975 - 1984 był zastępcą redaktora naczelnego tego miesięcznika. Opracował i opublikował wiele artykułów naukowych z zakresu fotogrametrii i badań polarnych, a w ostatnich latach publikował opracowania dotyczące pracy stowarzyszenia oraz organizacji geodezyjnych. Był również autorem wielu referatów na sesje naukowe i konferencje naukowo - techniczne organizowane przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich. Był autorem, co szczególnie należy podkreślić, opracowania na temat: „Prace geodezyjne w 50-lecie Polskich Wypraw Naukowych”.

Za zasługi w walce z hitlerowskim najeźdźcą, osiągnięcia w pokojowej służbie i pracy dla kraju oraz wyleżoną i efektywną pracę społeczną został odznaczony Krzyżami: Komandorskim, Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Wojny Ojczyźnianej II stopnia, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotymi Srebrnymi Honorowymi Odznakami SGP i NOT, srebrną i złotą odznaką „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”, oraz odznakami wielu resortów, województw i miast.

Plk Cezary Lipert zmarł 16 lutego 1987 roku, jako zasłużony oficer Wojska Polskiego, uczestnik walk o wyzwolenie kraju, wieloletni pracownik Służby Topograficznej Wojska Polskiego, aktywny działacz społeczny Stowarzyszenia Geodetów Polskich, pułkownik w stanie spoczynku, doktor nauk technicznych. Nieubłagana przedczesna śmierć wyrwała Go z naszych szeregów, jako oddanego towarzysza broni, drogiego nam przyjaciela, i żarliwego patriotę. Odszedł od nas na zawsze wielki społecznik. Swoją żołnierską powinność spełniał z najwyższą powagą i poczuciem obowiązku, wkładał w nią cały swój zapał, ofiarność i głęboką wiedzę. Na miejsce wiecznego spoczynku, na cmentarzu wojskowym na Powązkach odprowadzili Go w towarzystwie Sztandaru SGP, liczni Koledzy i Przyjaciele.

Warszawa, dnia 17 czerwca 2001 r.
Plk. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

XVI Sesja Naukowo-Techniczna z cyklu "Aktualne zagadnienia w geodezji" p.t. „Qvo vadis geodezjo ?”

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH

Sekcja Geodezji Miejskiej
i Zarząd Oddziału SGP w Nowym Sączu

NOWY SĄCZ 2001

QUO VADIS

GEODEZJO?

XVI Sesja Naukowo-Techniczna z cyklu
„Aktualne zagadnienia w geodezji”

Nowy Sącz 7-9 czerwca 2001 roku

W dniach 7-9 czerwca 2001 r. odbyła się kolejna Sesja w Nowym Sączu z cyklu "Aktualne zagadnienia w geodezji" p.t. "Qvo vadis geodezjo ?".

Imprezę zorganizowała Sekcja Geodezji Miejskiej pod przewodnictwem Kol. Bogdana Grzechnika, oraz Oddział SGP w Nowym Sączu na czele z jego Prezesem Kol. Marianem Rycziem.

Sesję otworzył Prezes Oddziału SGP, przedstawiając bardzo interesujące informacje o Sądeczynie i jej 700 - letniej historii.

W obradach wzięli udział dostojni goście, reprezentujący władze województwa małopolskiego i Nowego Sącza.

Po uroczystym otwarciu Sesji rozpoczęły się właściwe obrady. W ciągu dwóch dni wygłoszono następujące referaty:

- Kierunki rozwoju polskiej geodezji na progu XXI wieku - Kazimierz Bujakowski.
- Refleksje historyczne, bieżące i przyszłościowe dotyczące zawodu geodety - Bogdan Grzechnik.
- Trendy rozwoju naukowego i technologicznego geodezji w świetle jej funkcji w perspektywie XXI wieku - Bogdan Ney.
- Wybrane działania z zakresu harmonizacji prawa rolnego z przepisami Unii Europejskiej - Jerzy Kozłowski.
- Ocena programów nauczania szkół geodezyjnych a potrzeby praktyki - Józef Iwanicki.
- Uprawnienia zawodowe w geodezji i kartografii - Ryszard Pażus.
- Uprawnienia zawodowe w geodezji i kartografii (koreferat) - Stanisław Kluska,
- Przepisy prawne i standardy zawodowe a jakość prac geodezyjnych - Zenon Marzec.
- Wolny rynek prac geodezyjnych - Marek Ziemak.
- Systemy zapewniania jakości w geodezji i kartografii w świetle ISO 9001:2000 - Stanisław Dąbrowski.
- Wspomnienia z kontraktów geodezyjnych w Afryce i na Bliskim Wschodzie -Kazimierz J. Rusiecki.
- Administracja geodezyjna po reformie 1998 r. - Włodzimierz Kunach.
- Geodezja na Sądeczynie dwa lata po reformie kraju - Marian Ryzek
- Uwagi i propozycje dotyczące pracy ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej - Wojciech Tokarski.
- Perspektywy nowych technologii fotogrametrycznych i teledetekcyjnych - Adam Linsenbarth.
- Internet na usługach geodezji - Aleksander Bielicki.
- Metody satelitarne pozycjonowania w geodezji i nawigacji - Lubomir W. Baran, Stanisław Oszczak.
- Nowości techniczne na przełomie wieków - Witold Silarski.
- Samorząd zawodowy geodetów i kartografów - Tomasz Telega.

- Skuteczność obsługi geodezyjnej i kartograficznej podstawowych dziedzin gospodarki - Ewa Krzyżanowska- Walaszczyk, Waldemar Sztukiewicz.
- Rzeczoznawstwo majątkowe i inne zawody związane z zagospodarowaniem nieruchomości a geodezja - Andrzej Hopfer.
- Gospodarka przestrzenna w zagospodarowaniu przestrzeni wiejskiej - Ryszard Cymerman, Iwona Marcinkowska.
- Udział geodetów w przekształcaniach własnościowych - Bogdan Grzechnik, Zenon Marzec.
- Ocena efektywności stosowanych praktyk doboru i adaptacji zawodowej młodej kadry geodezyjnej z punktu widzenia pracodawcy - Alicja Dorzak.
- Opinie i uwagi dotyczące pierwszych lat praktyki zawodowej w firmach geodezyjnych - Grzegorz Szejba.
- Wyobrażenia i nadzieje o pracy zawodowej wyrażane przez studentów geodezji polskich uczelni technicznych - Tomasz Rosłonek.

Jak widać z referatów, była to konferencja mocno różniąca się od innych które w większości są jedno tematyczne.

W pierwszym dniu obrad odbyła się dyskusja panelowa. Nie przyniosła jednak ona ciekawych wypowiedzi merytorycznych, była natomiast bardzo polemiczna.

W drugim dniu obrad odbyła się dyskusja plenarna, po której podjęto następującą uchwałę:

Konferencja Nowosądecka podjęła próbę podsumowania dotychczasowego dorobku geodezji i wskazania dalszych kierunków działań. Przełom wieków jest dobrą okazją do przeprowadzenia rozważań w tym zakresie.

Komisja w nawiązaniu do powyższych stwierdzeń przedkłada następujące wnioski:

1. Biorąc pod uwagę dotychczasowy zakres prac realizowanych w geodezji, niezbędne jest podjęcie działań zmierzających do rozszerzenia zakresów tych prac poprzez zagospodarowanie nowych obszarów działalności i oferowanie nowych produktów i technologii, w ramach współdziałania z innymi pokrewnymi branżami.
2. Rozwój nowoczesnych technik i technologii geodezyjnych oraz zmiany warunków gospodarowania wymaga podejmowania działań zmierzających do systematycznego porządkowania przepisów prawa geodezyjnego. Przy doskonaleniu przepisów prawa geodezyjnego należy wykorzystywać opinie środowisk naukowych i organizacji zawodowych.
3. Konieczną rzeczą jest opracowanie standardów technicznych, które określałyby warunki jakościowe opracowań geodezyjnych. Nie powinny one określać metod i technologii wykonywania prac, a tylko warunki jakie mają być spełnione.
4. W nowych warunkach społeczno-gospodarczych, konieczne jest powołanie samorządu zawodowego geodetów.
5. Należy popierać rozwój nowych technik i technologii oraz wdrażać je do praktyki geodezyjnej poprzez promowanie w różnych formach tej działalności.
6. Prawidłowy rozwój geodezji jest możliwy tylko na drodze wzajemnego współdziałania nauki oraz praktyki i przenoszenia tego do edukacji geodezyjnej. Wymaga to doskonalenia form dydaktycznych, wprowadzenia nowoczesnych treści programowych oraz dostosowanie przepisów prawnych umożliwiających włączanie instytucji badawczo-dydaktycznych w rozwiązywanie i wykonywanie nietypowych prac i robót geodezyjnych.
7. Obecny rynek prac geodezyjnych wymaga działań porządkujących, zmierzających w kierunku
  - Wyrażnego ustalenia zasad działalności administracji geodezyjnej w stosunku do wykonawstwa geodezyjnego
  - Zrównania praw różnych podmiotów prowadzących działalność geodezyjną
  - Zwalczanie dumpingu cenowego i nieuczciwej konkurencji
8. Poprawa jakości wykonywanych opracowań geodezyjnych wymaga stałego i ustawicznego kształcenia po rozpoczęciu pracy zawodowej. Wymaga to wypracowania zasad wdrażania obowiązku uczestnictwa w różnych formach doskonalenia zawodowego - chodzi tu o studia podyplomowe, kursy, staże i szkolenia doprowadzające do uprawnień zawodowych. Wymaga to udoskonalenia mechanizmów i instrumentów, w tym finansowych, podatkowych i administracyjno-prawnych.
9. Przy nowelizacji Prawa Geodezyjnego i Kartograficznego należy uwzględnić ochronę prac geodezyjnych kartograficznych w świetle ustawy o prawie autorskim i praw pokrewnych. Szczególną uwagę, zwraca się na zagwarantowanie praw własności inwestorów i wykonawców dokumentów przekazanych do Zasobu Geodezyjno Kartograficznego

Nowi Członkowie SGP

Oddział gdański

1. Bruniecki Sławomir	6. Palachowski Jacek
2. Dominik Ryszard	7. Priebe Seweryn
3. Jewsienia Tomasz	8. Trojak-Jewsienia Kamila
4. Kubera Tomasz	9. Wiśniewski Przemysław
5. Leski Paweł	

Oddział rzeszowski

1. Łogin Krzysztof
2. Nowak-Szczebanik Dorota
3. Potoniec Andrzej
4. Szymańska Aleksandra

Dnia 7 września 2001 roku zmarł
ŚP

mgr inż. **Jerzy GÓRSKI**

Członek Honorowy SGP

Wieloletni aktywny działacz Stowarzyszenia Geodetów Polskich w latach 1972 - 2001 - Członek Głównej Komisji Rewizyjnej SGP w latach 1961 - 1989 - Sekretarz Zarządu Oddziału SGP w Łodzi w latach 1957 - 2001 - Członek Zarządu Oddziału SGP w Łodzi

Za swą pracę społeczną odznaczony został wieloma odznaczeniami państwowymi, resortowymi i społecznymi.

Utraciliśmy serdecznego Kolegę i wybitnego działacza społecznego.

Autor jest przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

UPRAWNIENIA ZAWODOWE W GEODEZJI I KARTOGRAFII /koreferat/

Stanisław Kluska

Przystępując do pisania tego koreferatu zastanawiałem się, jaki jest cel tego pisania? O czym mam pisać? Autor referatu w sposób niezwykle staranny i precyzyjnie przedstawił historię i dzień dzisiejszy uprawnień zawodowych, najpierw w miernictwie, a potem w geodezji i kartografii kończąc swój referat kilkoma nieśmiało sformułowanymi wnioskami, z którymi zresztą całkowicie się zgadzam. Jaka tu jest rola koreferenta? Z pomocą przyszły mi opracowane przez organizatorów sesji tezy, a mianowicie ich pkt 4, który brzmi: „Uprawnienia zawodowe to wymysł prominentnych urzędników i kadry SGP, czy ważna karta w rozwoju zawodu i podnoszeniu jego rangi?” Postanowiłem więc wypełnić historię zawartą w referacie o okres lat 1984 - 91, opisać zmiany jakie nastąpiły w ostatnim roku w wymaganiach stawianych ubiegającym się o uprawnienia zawodowe i jakie są tego efekty. Na koniec podzielię się z czytelnikami spostrzeżeniami zebranymi w czasie wieloletniego przewodniczenia Komisji Kwalifikacyjnej i przedstawię propozycje zmian jakie moim zdaniem należy pilnie wprowadzić do obowiązujących w tym zakresie przepisów oraz jakie należałoby podjąć działania dla poprawienia wizerunku geodety uprawnionego. Nie będą to na pewno wnioski o likwidację uprawnień zawodowych w geodezji.

Pierwsze uprawnienia geodezyjne nadane w powojennej Polsce.

Nim przejdę do omówienia zasygnalizowanego tematu, pozwolę sobie na kilka słów o Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. Dlaczego się z tego tłumaczę? Otóż istnieje obecnie moda w niektórych środowiskach geodezyjnych na mówienie o SGP tylko źle. Jest w złym tonie przyznawać się do członkostwa w tej organizacji. Co więcej, próbuje się nadawać określeniom „członek SGP”, czy wprost „SGP” znaczenie wybitnie pejoratywne. N.p. jedno z pism geodezyjnych pisze, że cóż to jest za komisja kwalifikacyjna, powołana co prawda przez właściwy organ administracji rządowej na wniosek wojewodów i marszałków województw jeżeli w jej składzie znajduje się, wg szacunków Pana Redaktora, ponad połowa członków SGP! Ale zostawmy fobie w spokoju i przejdźmy do tematu.

Do końca 1983 roku geodeta mógł wykonywać prace geodezyjne jeżeli posiadał t.zw. jednorazowe lub okresowe pozwolenie na wykonywanie prac geodezyjnych. Takie pozwolenie wydawał kierownik właściwej terenowo delegatury GUGiK. Zatem każdy geodeta, bez względu na kwalifikacje i posiadany staż zależny był zawsze od tego urzędnika. W środowisku geodezyjnym pamiętającym jeszcze doskonale czasy mierniczych przysięgłych narastał bunt i świadomość konieczności szukania sposobu poprawy tej sytuacji. W tymże 1983 roku, działająca w kierownictwie ówczesnego Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, grupa młodych i prężnych urzędników wykorzystwała fakt nowelizacji ustawy z 1974 roku o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie społecznej i spowodowała umieszczenia w tej ustawie zapisu o działalności geodezyjnej oraz delegacji dla Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej do uregulowania tej sprawy w drodze rozporządzenia.

W bardzo krótkim czasie, przy udziale SGP, opracowano stosowny projekt i w dniu 16 stycznia 1984 roku Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej podpisał rozporządzenie w sprawie świadczenia usług geodezyjnych i kartograficznych przez jednostki gospodarki nie społecznej. Rozporządzenie nakładało na Prezesa GUGiK obowiązek powołania komisji kwalifikacyjnej, której zadaniem było wydawanie zaświadczeń kwalifikacyjnych w oparciu o złożone przez zainteresowanego dokumenty i zdany przed komisją egzamin ze znajomości przepisów obowiązujących w geodezji. Geodeta posiadający zaświadczenie kwalifikacyjne mógł jeśli nie był zatrudniony w jednostce gospodarki społecznej, wystąpić o pozwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej. Mógł założyć spółkę złożoną z osób posiadających kwalifikację /do sześciu osób/, która mogła zatrudniać personel pomocniczy nie wymagający zaświadczeń kwalifikacyjnych, co w sumie pozwalało na utworzenie firmy złożonej z około 40 osób. Geodeci zatrudnieni w jednostkach gospodarki społecznej oraz emeryci i renciści mający odpowiednie kwalifikacje mogli bez potrzeby uzyskiwania zgody świadczyć usługi geodezyjne i kartograficzne. Był to przełom w dotychczasowej praktyce. Geodeci znaleźli się w bardzo uprzywilejowanej pozycji wśród innych branż technicznych. Teraz należało szybko powołać komisję i przystąpić do wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych. W marcu tegoż roku Prezes GUGiK powołał trzydziestoosobową komisję kwalifikacyjną (w skład komisji weszli - o zgrozo - sami członkowie SGP: od ś.p. prof. Czesława Kameli poczynając, a na piszącym te słowa kończąc!). W pierwszym roku zespoły kwalifikacyjne pracowały w pomieszczeniach GUGiK w Warszawie. W następnym roku, pod naciskiem opinii społecznej, zaczęto organizować sesje wyjazdowe. Sprawy kosztów postępowania nie

były uregulowane. Członkowie komisji pracowali społecznie. Sprawami organizacji postępowania, również w ramach pracy społecznej, zajęły się, w znacznej większości przypadków, zarządy oddziałów SGP. Małe i większe przedsiębiorstwa usługowe w zakresie geodezji powstawały w każdym województwie. W tamtym ustroju były to dziwne twory i wydziały finansowe traktowały je jak potencjalnych kombinatorów i oszustów. Trzeba było zorganizować jakąś pomoc w postaci np. doradztwa prawnego i podatkowego. W 1987 roku Stowarzyszenie Geodetów Polskich wysłało zaproszenia do wszystkich geodetów prowadzących działalność gospodarczą w geodezji i kartografii. Do warszawskiego Domu Technika przybyło ponad 150 przedstawicieli przedsiębiorstw usługowych geodezyjnych i kartograficznych. Na spotkanie oprócz organizatorów przybyli także zaproszeni doradcy podatkowi i prawni ówczesnego Komitetu Drobnej Wytwórczości. Tutaj geodeci dowiedzieli się jak się bronić przed atakami wydziałów finansowych, czego te urzędy mogą żądać, a czego nie jak obliczać i płacić podatki. Wtedy powstał przy SGP Klub Przedsiębiorstw Usług Geodezyjnych i Kartograficznych. Geodeci mocno stanęli na nogi. Stali się zawodem, któremu liczni zazdrościli. Wiele dużych, dobrze prosperujących firm wywodzi się właśnie z tego okresu. Wtedy zaczęli tacy jak choćby firma p. Tomasa Dąbrowskiego w Płocku, czy firma p. Tadeusza Wilczewskiego w Białymstoku. Po kilku latach działalności i zmianie ustroju społeczno - politycznego w Polsce, Klub się usamodzielniał przekształcając się w Geodezyjną Izbę Gospodarczą. Życzyliśmy im sukcesów w pracy dla dobra i ochrony interesów swoich członków. I tylko czasem zastanawiam się dlaczego właśnie w tym środowisku, przynajmniej w jego znacznej części, obserwuje się tyle niechęci, czy wręcz wrogości do SGP?

Pod rządami omawianych przepisów wydano około 6 000 zaświadczeń kwalifikacyjnych, to znaczy, że w czasie gdy w Polsce nastąpiła zmiana ustroju i zaczął się proces rozpadu dużych przedsiębiorstw geodezyjnych, 6000 geodetów mogło pracować na własny rachunek nie zasilać rosnącej rzeszy bezrobotnych. Zamówień mieli wystarczająco dużo ponieważ nowy system przywrócił prawo własności należną mu rangę i setki tysięcy spraw związanych z uregulowaniem prawa własności do ziemi wymagało załatwienia.

Wydaje się, że przynajmniej w części odpowiedziałem na zadane przez organizatorów pytanie, cytowane przeze mnie na wstępie.

Postępowanie kwalifikacyjne pod rządami znowelizowanych przepisów.

Funkcjonowanie uprawnień zawodowych uregulowanych przepisami ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* zostało wyczerpująco omówione w referacie podstawowym. Chciałbym jednak zwrócić uwagę na fakt, że o ile omawiane wcześniej przepisy miały na celu umożliwienie wykonania zawodu geodety poza funkcjonującymi jednostkami gospodarki społecznej, a idąc jeszcze dalej, miały umożliwić emerytom i rencistom oraz urzędnikom państwowym dorobić w sposób godziwy do nędznych uposażeń, to nowy przepis rozszerzył zasięg funkcjonowania uprawnień zawodowych na wszystkich geodetów, którzy chcą wykonywać, czy pełnić samodzielnie funkcje w geodezji i kartografii. Należało w momencie wejścia w życie przepisów *Prawa geodezyjnego* zmienić i zaostriżyć wymagania stawiane ubiegającym się o nadanie uprawnień zawodowych. Tak się nie stało i być może jest to jeden z powodów zaistnienia tak licznej grupy uprawnionych. Są jednak zwykłym kłamstwem i pomówieniem krążące w pewnych środowiskach geodezyjnych opowieści o *rozdawnictwie uprawnień zawodowych w geodezji*. Komisja Kwalifikacyjna pracowała tak jak na to pozwalały jej obowiązujące przepisy, a przepisy nie pozwalały np. na żądanie poświadczenia przez pracodawcę posiadanej praktyki zawodowej, czy przedstawienia jakiegokolwiek opinii o dotychczasowej pracy, egzamin obejmował jedynie sprawdzenie znajomości przepisów prawnych i technicznych obowiązujących w geodezji.

Ostatnie nowelizacje *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* i wydanie nowego rozporządzenia *Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 14 listopada 2000r. w sprawie sposobu, trybu i warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii* wprowadziły jak to niektórzy mówią słusznie jedynie kosmetyczne poprawki do dotychczas obowiązujących przepisów, to jednak pozwoliły one na zaostriżenie wymagań stawianych kandydatom na geodetów uprawnionych. Praktycznie przepisy zaczęły funkcjonować od początku 2001 roku.

Na zmianę wymagań stawianych przez Komisję największy wpływ ma zapis zawarty w §8 ust. 4 rozporządzenia stanowiący, że *Egzamin obejmuje sprawdzenie znajomości przepisów prawa... oraz ocenę umiejętności zastosowania tej wiedzy w praktyce*. Jeśli ten zapis czytać będziemy w zestawie-

niu ze znolizowanym przepisem zawartym w art. 45 ust. 5 ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*, który stanowi, że postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się „...mając na uwadze potrzebę oceny umiejętności samodzielnego wykonywania prac zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i zasadami współczesnej wiedzy technicznej”, to staje się jasnym, że pytania na egzaminie pisemnym, jak i egzamin ustny muszą wyglądać inaczej niż to miało miejsce dotychczas. Również bardzo istotne dla postępowania kwalifikacyjnego zapisy znalazły się w § 3 rozporządzenia, a mianowicie „ust. 3. Do wniosku... należy dołączyć: 2) potwierdzony zaświadczeniem pracodawcy opis prac wykonywanych w ramach praktyki zawodowej, uznanych przez osobę zainteresowaną za istotne”, oraz „ust. 4. Praktyka zawodowa osoby zainteresowanej powinna odpowiadać zakresom uprawnień zawodowych, o których mowa w art. 43 ustawy.” Przepisy te pozwalają Komisji na inne podejście do oceny posiadanej przez kandydata praktyki zawodowej, co jest niezmiernie ważne przy podejmowaniu decyzji o dopuszczeniu zainteresowanego do dalszego postępowania w ogóle i do poszczególnych, wnioskowanych zakresów. Trudno jest ocenić dokładnie jaki wpływ mają nowe przepisy na wyniki postępowania kwalifikacyjnego Komisji jednak wydaje się, że częściowo obrazują to niżej przytoczone dane statystyczne. W I kwartale b.r. postępowania kwalifikacyjne przeprowadzono w sześciu ośrodkach: Bydgoszczy, Lublinie, Poznaniu, Warszawie, Wrocławiu i Zielonej Górze. Wnioski złożyły 242 osoby występujące o nadanie /w sumie/ 384 zakresów. W wyniku przeprowadzonego postępowania świadectwa uzyskało 126 osób w 144 zakresach (średnio 1,14 zakresu na osobę jak widać tylko niewielki zaliczyli więcej niż jeden zakres). Jak widać z powyższego tylko 54% wnioskodawców uzyskało uprawnienia przy czym przybyło tylko 87 nowych geodetów uprawnionych, a 39 osób uzupełniło posiadane uprawnienia o nowy zakres. W omawianym okresie uprawnienia w zakresie 1 otrzymało 65 osób, w zakresie 2-59 osób, w zakresie 4-11 osób i w zakresie 5-9 osób. Ponad to zauważa się w ostatnim czasie duży pęd do uprawnień w zakresach 3, 6 i 7. Postępowałam w tych zakresach nie włączyłem do podanej statystyki, ale dodam, że w zakresie 3 uprawnienia uzyskały 3 osoby, w zakresie 6-24 osoby i w zakresie 7-2 osoby. Widać z tego wyraźnie, że bajka o *rozdawnictwie uprawnień* nie znajduje potwierdzenia. Czy tak niski wynik statystyczny należy przypisać jedynie zmianie przepisów i zwiększeniu wymogów stawianych przez Komisję? Moim zdaniem to nie jest jedyny powód. Co prawda nowy sposób egzaminowania przyczynił się w pełni do stwierdzenia, że większość młodych ludzi po prostu nie posiada wystarczającej praktyki zawodowej. Gdzie ją mają zdobywać? Geodeci, którzy ukończyli szkoły w ostatnim dziesięcioleciu, a tacy w większości przystępują do egzaminów, nie mogą znaleźć patrona pod którego opieką mogliby zdobywać właściwe doświadczenie zawodowe. Co zrobić, aby umożliwić młodym dostęp do zorganizowanej praktyki zawodowej, to jest moim zdaniem pytanie, na które nasz zawód musi znaleźć odpowiedź bez względu na to, kto będzie nadawał uprawnienia zawodowe i jaka komisja będzie funkcjonowała.

Próba przedstawienia wniosków.

Przyzwyczajenie nakazuje, aby formułowane wnioski wynikały z treści przedstawionego referatu. W tym przypadku pozwolę sobie na pewne odstępstwo od tej, niewątpliwie słusznej, zasady i swoje wnioski poszerzę o wnioski wynikające z mojej wieloletniej pracy w zawodzie i komisji kwalifikacyjnej w szczególności.

1. Pilnie należy przystąpić do opracowania projektu rozporządzenia w sprawie nadawania uprawnień zawodowych w oparciu o nowe brzmienie delegacji prawnej zawartej w znolizowanej ustawie *Prawo geodezyjne i kartograficzne*.
2. Wystąpić do stosownych władz z wnioskiem o nowelizację ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Nowelizacja, winna dotyczyć szczególnie: zmniejszenia liczby zakresów nadawanych uprawnień z precyzyjnym określeniem zasięgu ich działania /np. połączenie pomiarów realizacyjnych i inwentaryzacyjnych z geodezyjną obsługą inwestycji/; wprowadzenia obowiązku doskonalenia zawodowego dla uprawnionych geodetów; wykorzystując reformę szkolnictwa średniego pozbawić absolwentów tych nowych szkół możliwości ubiegania się o uprawnienia zawodowe pozostawiając taką możliwość jedynie osobom z wyższym wykształceniem.
3. Rozpatrzyć możliwość wprowadzenia obowiązku ukończenia studiów podyplomowych z prawa, o programie przystosowanym do potrzeb geodezji, dla ubiegających się o uzyskanie uprawnień zawodowych w dzisiejszym zakresie 2 i 5.
4. Mając na uwadze obronę zawodu i ochronę interesu geodetów zwalczać pomysły spóźnionych reformatorów domagających się, czy proponujących likwidację uprawnień zawodowych w geodezji. W geodezji, podobnie jak w medycynie, istnieje bardzo wielu znawców zawodu, którzy gotowi są świadczyć usługi w tym zakresie, byle im na to pozwolić. Jesteśmy świadkami jak wielu przedstawicieli różnych zawodów ubiega się o zgodę Głównego Geodety Kraju na uznanie ich wykształcenia za pokrewne, aby móc ubiegać się o uprawnienia zawodowe w geodezji i kartografii. Przy okazji najbliższej nowelizacji *Prawa* należałoby usunąć przepis zawarty w art. 44 ust. 4 ustawy dający możliwość uznania innego wykształcenia za pokrewne i wystarczające do ubiegania się o uprawnienia w geodezji i kartografii
5. Zaprzestać prób manipulowania prawem mających na celu pozbawienie dużej grupy geodetów nabytych praw, t.j. zn. pozbawienia ich uzyskanych uprawnień zawodowych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów. Obecnie uprawnienia zawodowe posiada 7.668 osób z wyższym i 9.120 osób ze średnim wykształceniem. Takie próby są niezgodne z prawem, a co więcej są nieetyczne.
6. Poczynić starania mające na celu skonsolidowanie przepisu zawartego w *Prawie geodezyjnym art. 44 ust. 1. pkt. 4)*, który stanowi, że o uprawnienia może się ubiegać osoba, która m.in. *posiada nie-naganną opinię zawodową*. Jest to przepis martwy, gdyż nikt nie określił kto i w jakiej formie może taką opinię wyrazić. A szkoda bo bardzo by się to przydało.

Terminy egzaminów na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii w III kwartale 2001 r.

Październik (18-20)

- Gdańsk - organizator - Kol. Elżbieta Hajdul tel. (0-1033-58) 341-32-71.
Kielce - organizator - Kol. Henryk Skibniewski tel. (0-1033-41) 345-25-12.
Warszawa - organizator - Kol. Tadeusz Dziekiewicz tel. 0605 405 725

Listopad (15-17)

- Legnica - organizator - Kol. Alina Kanigowska tel. (0-1033-76) 862-80-07 do 09
Rzeszów - organizator - Kol. Marek Urbanek tel. (0-1033-17) 862-25-21.
Szczecin - organizator - Kol. Marian Łacina tel. (0-1033-91) 434- 68-49.

Grudzień (13-15)

- Łódź - organizator - Kol. Sylwester Kolakowski tel. (0-1033-42) 678-43-56,
- Kol. Henryka Janczyk tel. (0-1033-42) 632-89-60 w 25.

Ilość organizowanych egzaminów może ulec zmianie, ponieważ nie wszyscy którzy telefonicznie zgłosili chęć organizowania egzaminów nadstali potwierdzenie na piśmie.

T. Kuźnicki

XXV Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym

W dniach 28 kwietnia-01 maja br. w Bolesławcu na Dolnym Śląsku odbyły się XXV Jubileuszowe Mistrzostwa Polski Geodetów w Brydżu Sportowym. Organizatorem tegorocznych Mistrzostw było Koło Terenowe SGP w Bolesławcu przy znaczącym współudziale Zarządu Oddziału SGP we Wrocławiu. Ciesząca się niesłabnącym powodzeniem impreza tym razem zgromadziła 75 geodetów-brydżystów z całej Polski. Geodeci walczyli o okolicznościowe puchary wykonane z ceramiki bolesławieckiej.

Brydżowe Mistrzostwa Polski oprócz tego, że są sportową rywalizacją, zawsze są też sympatycznym spotkaniem znajomych i przyjaciół od zielonego stolika, dającym okazję do wspólnych śpiewów i dobrej zabawy. Organizatorzy dołożyli wszelkich starań, aby jubileuszowe mistrzostwa miały odpowiednią oprawę i atmosferę. Gościom zaprezentowano uroki Ziemi Dolnośląskiej organizując wycieczkę do Parku Krajobrazowego Doliny Bobru z pobytem w schronisku „Perła Zachodu” oraz nad zaporę wodną na Bobrze w Pilchowicach. Dopisała wspaniała pogoda, dobre humory, pozostaną miłe wspomnienia z XXV Mistrzostw w Bolesławcu.

Wyniki Mistrzostw Polski Geodetów w Brydżu Sportowym

I. Turniej Indywidualny - 68 zawodników

1. Bolesław Janda - Gliwice
2. Ryszard Bekta - Sławno
3. Józef Wernik - Warszawa

II. Turniej par - 38 par

1. Wojciech Łyskawa - Gliwice
Krzysztof Tomsia
2. Andrzej Alenowicz - Wrocław
Aleksander Murtazajew -
3. Mariusz Kozaczyński - Rzeszów
Tadeusz Przybyło

III. Turniej Teamów -17 teamów

1. Aleksander Kolasa - Gliwice
Bolesław Janda
Wojciech Łyskawa
Krzysztof Tomsia
2. Wojciech Kurzawski - Gorzów/Poznań
Tomasz Nowakowski
Edward Styłski
Andrzej Witkowski
3. Maria Macieszczak - Warszawa
Miroslaw Izdebski
Edward Ziembicki
Józef Wernik

Klasyfikacja Generalna

1. Wojciech Łyskawa - Gliwice
2. Krzysztof Tomsia - Gliwice
3. Bolesław Janda - Gliwice

Jan Kisilczyk

W OBIĘKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego w towarzystwie zaproszonych gości dokonuje otwarcia XXV Mistrzostw: (od lewej): Jan Kisiliczek - Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego, Cezary Przybylski - Wicestarosta Bolesławiecki, Mieczysław Gabryszewski - członek Zarządu Głównego SGP - Wiceprzewodniczący ZO SGP we Wrocławiu.

Rozgrywki brydżowe.

Nagrody dla zwycięzców.

Nagrody dla najlepszej pary mixtowej odbierają kol. Maria Macieszczak i Mirosław Izdebski z Warszawy.

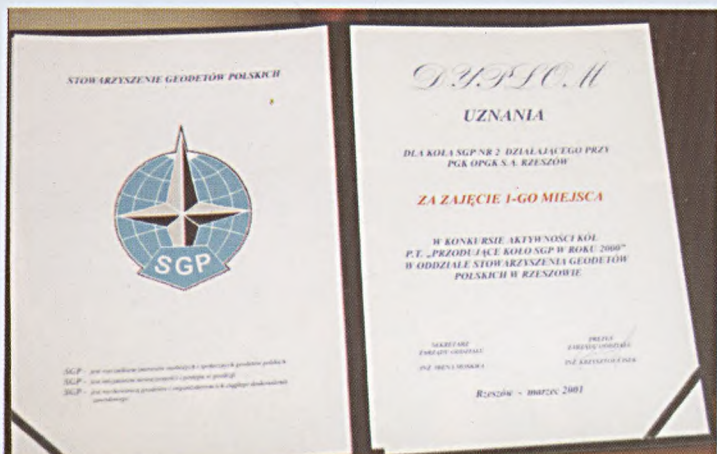

Puchar dla nagrodzonego w Turnieju Indywidualnym wręcza Prezydent Miasta Bolesławca, w obecności kol. Marka Kończaka - Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego we Wrocławiu (z lewej)

Nagrodę dla zwycięzcy Turnieju Indywidualnego wręcza kol. Jan Kisiliczek - Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego. Stoją od lewej: Tadeusz Wiśniewski - Prezes Oddziału SGP we Wrocławiu, Marek Kończak - Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego we Wrocławiu, Józef Burniak - Prezydent Miasta Bolesławca, Władysław Zuziak - Zastępca Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego.

KOŁO przy OPGK S.A. Rzeszów NAJLEPSZE W ODDZIALE RZESZOWSKIM

W Rzeszowie ogłoszono wyniki konkursu aktywności Kół p. 1 „Przodujące Koło SGP w roku 2000”
I miejsce przyznano dla Koła SGP nr 2 działającego przy OPGK Rzeszów S.A.

II miejsce zajęło Koło SGP nr 7 przy Starostwie Powiatowym w Kolbuszowej

III miejsce zajęło Koło SGP nr 8 przy Starostwie Powiatowym w Mielcu.

Ogłoszenie wyników, wręczenie pucharu i dyplomów nastąpiło na zebraniu Zarządu Oddziału.

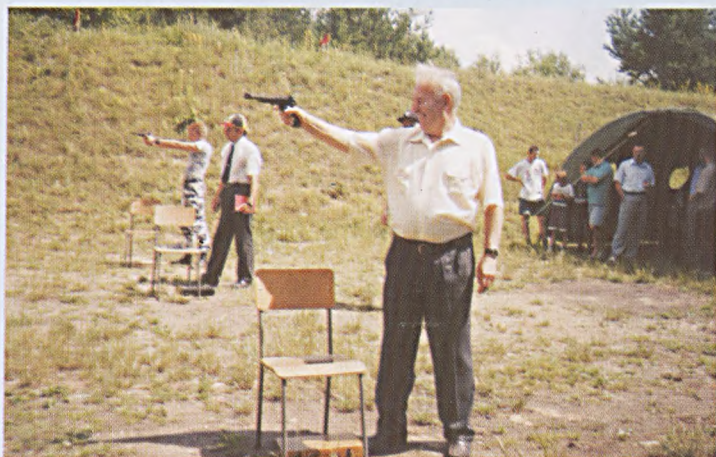
Dodatkowo zwycięzcy otrzymali aparat fotograficzny Minolta.

Krzysztof Cisek

Spotkanie się rozpoczęło. Przedstawiciele Koła Nr 2 Lucyna Płonka i Jacek Zachara odbierają z rąk Prezesa Zarządu Oddziału puchar i okolicznościowy dyplom.

III ZAWODY STRZELECKIE W BIAŁYMSTOKU

Kol. Henryk Kaczyński na strzelnicy.

Kol. Franciszek Budrowski ogłasza wyniki.

Spotkanie koleżeńskie.

W dniu 06.07.2001 r. w Sokółce odbyły się drużynowe zawody strzeleckie o puchar Prezesa Zarządu Oddziału SGP w Białymstoku - drużynowo, oraz puchar Starosty Sokolskiego - indywidualnie, w konkurencji kobiet i mężczyzn.

W zawodach udział wzięli geodeci z Oddziału białostockiego na czele z Wiceprezesem Zarządu Oddziału Kol. Tadeuszem Wilczewskim i Sekretarzem Kol. Czesławem Bartoszewiczem. Zawody zaszczylił swoją obecnością Starosta sokolski Kol. Franciszek Budrowski.

Zawody rozpoczęły się o godzinie 13-tej na strzelnicy miejskiej w Sokółce, w których udział wzięło 12 drużyn 3-osobowych. Każdy z uczestników miał trzy strzały próbne, a następnie dziesięć strzałów punktowanych.

Wyniki w klasyfikacji drużynowej:

- I miejsce - Podlaskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Białymstoku.
- II miejsce - Prezydium Zarządu Oddziału SGP w Białymstoku
- III miejsce - Koło SGP Wysoko Mazowieckie + Kolno

Wyniki w klasyfikacji indywidualnej:

W kategorii kobiet:

- I miejsce - Kol. Anetta Gliniecka - Koło SGP w Sokółce
- III miejsce - Kol. Barbara Wierzbowska - Koło SGP w Zambrowie.
- II miejsce - Kol. Maria Kochanowska - Koło SGP w Sokółce

W kategorii mężczyzn:

- I miejsce - Kol. Czesław Bartoszewicz - Prezydium ZO SGP w Białymstoku
- II miejsce - Kol. Henryk Kaczyński - Podlaskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Białymstoku
- III miejsce - Kol. Jerzy Jackowski - Podlaskie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Białymstoku.

Po zawodach wszyscy uczestnicy imprezy udali się do wsi Pogibło gdzie w Domku Myśliwskim odbyło się spotkanie koleżeńskie.

Maria Kochanowska

GEODECI W PARKU

Rozpoczęcie zebrania - na salę obrad wchodzą: Prezes O SGP Waldemar Szutkiewicz, Dyrektor WPN Zygfryd Kowalski, Skarbnik O SGP Ryszard Zawadzki, Z-ca Dyrektora WPN Adam Kaczmarek

Z-ca Dyrektora ZGiKM Geopoz Janusz Andrzejewski omawia prace geodezyjne związane z ustaleniem granic Parku i jego otuliny oraz wykonaną m.in. dla terenów parku ortofotomapę.

Kierownik Ośrodka Muzealno-Dydaktycznego Wielkopolskiego Parku Narodowego mgr inż. Jarosław Wyczyński omawia jego działalność.

Porównujemy ortofotomapę z makietą topograficzną Parku.

Dyskusja nad makietą topograficzną Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Po wypiciu kawy będzie czas na dyskusję.

Problematyka ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska była omawiana na tradycyjnym noworocznym zebraniu Zarządu Oddziału Wielkopolskiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich w dniu 30.01.2001. Zebranie to odbyło się w siedzibie Dyrekcji Wielkopolskiego Parku Narodowego w Jeziorach k. Mosiny.

Mgr inż. Zygfryd Kowalski, Dyrektor WPN omówił historię utworzenia i kształtowania się granic Parku oraz ochronę środowiska (rzeźby terenu, wód, użytków itp.) i bogatego świata przyrodniczego. Omówił też prace wykonywane na rzecz WPN w tym szczególnie plan ochrony przyrody Parku w nawiązaniu do aktualizowanych przepisów ustawy o ochronie przyrody.

Park znajduje się w odległości ok. 10 km na południowy zachód od Poznania i wyraźnie odczuwa się wpływ aglomeracji miejskiej na obszary Parku. Do Parku przylegają tereny miast: Puszczykowa, Mosiny i Stęszew. Dobra jest komunikacja drogowa i kolejowa z terenami Parku. Rocznie odwiedza go ok. miliona osób. Aktualnie powierzchnia Parku obejmuje obszar 7620 ha a łącznie z otuliną 14840 ha.

Dyrektor zasignalizował problemy WPN wynikające z bliskości dużej aglomeracji i terenów miejskich, jak i konieczności godzenia często sprzecznych interesów ochrony terenów Parku oraz jego otuliny z zamierzeniami samorządów lokalnych. Dotyczy to m.in. uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Nowa ustawa umacnia rolę samorządów w ochronie przyrody.

Z krzyżem w trzecie tysiąclecie

Tablica pamiątkowa przy Krzyżu

Krzyż Jubileuszowy Geodetów

Od lewej: - Andrzej Nowakowski - architekt miejski (autor projektu Krzyża), Bogusław Dębski - v-ce prezydent m. Białegostoku, Tadeusz Kościuk - Dyrektor Generalny GUGiK, Krzysztof Jurgiel - poseł na Sejm RP, arcbp. Wojciech Ziemia - Mertopolita białostocki, Jerzy Pawlusiak - Woj. J.N.GiK, ks. Zbigniew Krupski - kapelan geodetów, proboszcz parafii M.B. w Białymstoku, Jan Zabielski - geodeta powiatowy w Mońkach, Stanisław Holuboski - geodeta województwa, Zbigniew Olszewski - Dyrektor OPGK.

XI Konferencja Naukowo – Techniczna SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

Konferencję otwiera Przewodniczący PTIP prof. dr hab. Jerzy Gaździcki

Na sali obrad siedzą od lewej; Główny Geodeta Kraju Pan Kazimierz Bujakowski, Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich kol. Kazimierz Czarnecki

Referat wygłasza płk. Grzegorz Kurzeja z Zarządu Geografii Wojskowej

Uczestnicy konferencji

„Z krzyżem w trzecie tysiąclecie”

Pod tym hasłem geodeci woj. podlaskiego w dniu 9 czerwca 2001 r. zorganizowali pielgrzymkę do Sanktuarium w Świętej Wodzie k/Wasilkowa. Jednocześnie z dobrowolnych składek geodetów ufundowano krzyż i postawiono obok tysięcy innych na Górze Krzyży. Liturgię świętą sprawował i poświęcenia krzyża dokonał Jego Ekscelencja Ks. Arcybiskup Wojciech Ziemia Metropolita Białostocki. W uroczystości udział wzięło bardzo liczne grono geodetów oraz zaproszeni goście.

W trakcie poświęcenia krzyża geodeci przyjęli przesłanie o treści następującej:

„Jezus Chrystus naszą nadzieją”

U progu Trzeciego Tysiąclecia Geodeci Województwa Podlaskiego pielgrzymujący w dniu 9 czerwca 2001 roku do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Świętej Wodzie stawiają Krzyż i głoszą przesłanie

Przybyliśmy tu, do Świętej Wody z pielgrzymką do Matki Bożej - i wspólnie postawiliśmy Krzyż - znak miłości Chrystusa, z którym pragniemy podążać w trzecie tysiąclecie. Wszyscy jesteśmy pod wrażeniem tej szczególnej chwili i dziękujemy Bogu, że mogliśmy odbyć tę pielgrzymkę.

Jesteśmy dumni, że dołączamy nasz krzyż do tysięcy krzyży w tym świętym miejscu. Dołączamy go do wszystkich polskich krzyży stawianych teraz i w przeszłości we wszystkich zakątkach Polski i świata. Krzyż bowiem zawsze i wszędzie towarzyszył naszym ojcom i dziadkom.

Obok tego krzyża - znaku widzialnego, przynosimy krzyże naszego życia. Krzyże, które przychodzi nam, i naszym bliskim dźwigać w dniu powszednim, dzień po dniu.

Niestety, życie niejednokrotnie uczy nas, że czasem krzyż ten bywa tym większy, im bardziej zobowiązujemy się do życia w prawdzie, sprawiedliwości i miłości, kiedy wiernie idziemy Chrystusową drogą moralnych wyborów. Lecz wiemy, że tylko taka droga daje spokój sumienia i wprowadza ład wewnętrzny.

Tu, pod krzyżem u Matki Bożej Bolesnej, pragniemy złożyć wszelkie nasze sprawy, zawodowe, rodzinne, osobiste, nasze wszelkie zaangażowania, każdą troskę.

Dziękujemy Bogu za wszelkie łaski i prosimy o mądrość w tej, nieraz bardziej trudnej pracy, abyśmy zawsze umieli rozoznać prawdę.

Tu pod krzyżem musimy także powiedzieć Panu Bogu; „przepraszamy”, jeśli zdarzyło się nam popełnić błędy. Za wstawiennictwem Matki Najświętszej prosimy o światło, abyśmy w pełni poznali nasze serca i sumienia.

Prosimy Boga o wsparcie i błogosławieństwo.

W dniu tak szczególnym pragniemy modlitwą ogarnąć tych pracowników naszego zawodu, którzy odeszli do wieczności. Gorąco polecamy ich Bogu.

Ufamy, że ten piękny krzyż, który dziś postawiliśmy, będzie dla nas symbolem służby bliźniemu oraz Bożym wskazaniem na każdy dzień naszej pracy i całego naszego życia.

Z nadzieją płynącą z Krzyża odważnie idźmy w trzecie tysiąclecie!

Przesłanie to zostało przyjęte podczas poświęcenia Krzyża Trzeciego Tysiąclecia przez Geodetów Województwa Podlaskiego

Święta Woda, 9 czerwca 2001 roku

Komitet Organizacyjny Pielgrzymki Geodetów Województwa Podlaskiego

Ewa Musiał

XI Konferencja Naukowo – Techniczna SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

XI doroczna konferencja Polskiego Towarzystwa Informatyki Przemysłowej SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ zorganizowana została pod egidą dra Kazimierza Bujakowskiego, Głównego Geodety Kraju oraz w porozumieniu z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Konferencja odbyła się w dniach 28 – 30 maja 2001 roku w Bibliotece Narodowej w Warszawie.

Obrady XI (XXXI) konferencji otworzył prof. dr hab. Jerzy Gaździcki, organizator i długoletni przewodniczący Klubu Użytkowników Elektronicznej Techniki Obliczeniowej w Geodezji, od roku 1990 przewodniczący Polskiego Towarzystwa Informatyki Przemysłowej, wybrany w czasie tej konferencji na następną trzyletnią kadencję.

Bogaty program konferencji obejmował:

- 11 sesji referatowych,
- wyodrębnione seminarium na temat rozwoju systemów informacji przestrzennej w leśnictwie, zorganizowane przy poparciu Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych,
- zebranie i sesję Sekcji Geoinformatyki Komitetu Geodezji PAN,
- zebranie sprawozdawczo-wyborcze Polskiego Towarzystwa Informatyki Przemysłowej,
- zebranie Klubu Użytkowników Systemów Intergraph,
- sesję dyskusyjną Hyde Park.

Ponieważ szczegółowe omówienie wszystkich pozycji programu konferencji byłoby zbyt obszerne przytaczam poniżej jedynie tytuły poszczególnych sesji odzwierciedlające ich zakres tematyczny oraz nazwiska osób prowadzących te sesje:

- Infrastruktura geoinformacyjna na poziomie centralnym (1) – dr inż. Kazimierz Bujakowski
- Infrastruktura geoinformacyjna na poziomie centralnym (2) – prof. dr hab. Jerzy Gaździcki
- Koncepcje infrastruktury geoinformacyjnej – prof. dr hab. Jerzy Gaździcki
- Geoinformacja na poziomie regionalnym – dr hab. Adam Linsenbarth, prof. IGiK
- Geoinformacja na poziomie lokalnym – mgr inż. Stanisław Zaremba
- Metodyka (1) – dr hab. inż. Tadeusz Chrobak
- Metodyka (2) – prof. dr hab. Maria K. Szacherska
- Edukacja – dr hab. Konrad Eckes, prof. AGH
- Zastosowania – dr hab. Karol Szeliga, prof. IGiK
- Technologia – dr inż. Zygmunt Szumski
- Systemy przyrodnicze – dr Marek Baranowski

Na szczególną uwagę zasługują referaty zamawiane wygłoszone w sesjach *Infrastruktura geoinformacyjna na poziomie centralnym (1) i (2)* prezentujące osiągnięcia i plany rozwojowe urzędów i instytucji o ogólnokrajowym zasięgu oddziaływania dotyczące pozyskiwania i praktycznego stosowania w procesach decyzyjnych informacji o obiektach naturalnych i antropogenicznych, zjawiskach i procesach powiązanych przestrzennie z terytorium Polski. Oto one:

- *Krajowy system informacji o terenie jako podstawa funkcjonowania krajowej infrastruktury informacji przestrzennej*
Dr inż. Kazimierz Bujakowski, Główny Geodeta Kraju
- *System informacji przestrzennej w resorcie transportu na przykładzie systemu referencyjnego dróg krajowych*

Dr inż. Jan Friedberg, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej

- *Infrastruktura informacji geograficznej w Siłach Zbrojnych RP*
Płk. dr Eugeniusz Sobczyński, Szef Zarządu Geografii Wojskowej
  - *Statystyka regionalna w krajowym systemie informacji przestrzennej*
Płk. dr inż. Piotr Przybyliński, Zarząd Geografii Wojskowej
  - *Statystyka regionalna w krajowym systemie informacji przestrzennej*
dr Halina Dmochowska, Dyrektor Departamentu Analiz i Opracowań Zbiorczych GUS
  - *dr inż. Tomasz Pawlak, konsultant w GUS*
  - *Koncepcja krajowego systemu ewidencji gospodarstw rolnych i zwierząt gospodarskich – możliwości wykorzystania techniki systemów informacji geograficznej*
Jerzy Kozłowski, Departament Gospodarki Ziemią, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
  - *Kartografia geologiczna*
Miroslawa Pietras, Zastępca Dyrektora Departamentu Geologii, Ministerstwo Środowiska
  - *Marek Graniczny, Państwowy Instytut Geologiczny*
  - *Wdrażanie systemów informacji przestrzennej w Lasach Państwowych*
Krzysztof Okła, Kierownik Zespołu Informacji Przemysłowej w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych
  - *Wykorzystanie funkcjonalności systemów informacji przestrzennej w działaniu policji*
Zbigniew Chwaliński, Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Policji
- W referatach autorzy przedstawili charakterystykę i ocenę istniejących zasobów informacyjnych oraz funkcjonujących systemów ze zwróceniem uwagi na:
- dotychczasowe pozytywne i negatywne wyniki stosowania nowych technologii informacyjnych,
  - zmieniające się potrzeby informacyjne w świetle rozwoju ekonomicznego kraju i współpracy między-narodowej, a zwłaszcza planowanego przyłączenia do Unii Europejskiej,
  - plany i zamierzenia na przyszłość, priorytety i ograniczenia, ekonomiczne i inne,
  - oczekiwania i propozycje dotyczące współpracy interdyscyplinarnej, międzyresortowej i międzynarodowej.

Referaty te, traktowane jako całość, są znakomitym materiałem źródłowym umożliwiającym pogłębienie współpracy międzyresortowej i interdyscyplinarnej w dziedzinie geoinformacji, pozwalają na określenie planów działań priorytetowych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania oraz ich racjonalną realizację w istniejących warunkach ekonomicznych.

Na zakończenie swoich wystąpień referenci deklarowali gotowość urzędów które reprezentują do udziału w pracach Zespołu ds. Krajowej Infrastruktury Informacji Przemysłowej, którego utworzenie zaproponował Główny Geodeta Kraju.

Inicjatywa rozwinięcia współpracy międzyresortowej, interdyscyplinarnej i międzynarodowej, zwłaszcza pilna potrzeba utworzenia wspomnianego Zespołu, była następnie przedmiotem ożywionej dyskusji na sesji dyskusyjnej Hyde Park, spotkała się ona z szerokim poparciem, co znalazło swój wyraz w przyjętej jednogłośnie uchwale konferencji, która została zamieszczona jako materiał uzupełniający tego sprawozdania.

Ponieważ tekst o XI konferencji PTIP przygotowuję z opóźnieniem, dopiero do sierpnowego numeru *Wiadomości*, mogę już przekazać informację o wynikach podjętych inicjatyw. W dniu 11 lipca 2001 r. odbyło się w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii pierwsze zebranie zespołu, dla którego przyjęto

ostatecznie nazwę Zespół ds. Infrastruktury Geoinformacyjnej, z następującym porządkiem obrad:

- Wprowadzenie - dr Kazimierz Bujakowski
  - Problematyka infrastruktury geoinformacyjnej w Polsce - prof. dr hab. Jerzy Gaździcki
  - Założenia projektowe Bazy Danych Ogólnogeograficznych BDO250 - dr Marek Baranowski
  - Dyskusja, komunikaty i wnioski
  - Przekazanie CD-ROM z bazą danych zlewiska Morza Bałtyckiego MapBSR.
- Na zakończenie kilka krótkich informacji:
- Członkowie Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej, na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym, jednogłośnie zdecydowali, że Zarząd Towarzystwa będzie pracował w następnej trzyletniej kadencji (2001 – 2004) w dotychczasowym składzie, tj.: prof. dr hab. Jerzy Gaździcki – przewodniczący, dr Marek Baranowski – wiceprzewodniczący, mgr inż. Ewa Musiał – sekretarz oraz dr hab. Konrad Eckes,

- prof. AGH, mgr inż. Krystyna Lady-Drużycka i mgr inż. Stanisław Zaremba – członkowie.
- Polskie Towarzystwo Informatyki Przestrzennej ogłosiło konkurs na geoinformacyjne systemy internetowe wyróżniające się pod względem koncepcyjnym i użytkowym.
- Referaty konferencji dokumentujące dorobek blisko 80 autorów, wydano, jak zwykle, w formie książki z barwnymi ilustracjami.
- Informacje o Towarzystwie można znaleźć na stronie www.gridw.pl/ptip.
- Uczestnicy XI konferencji PTIP otrzymali *Leksykon geomatyczny* autorstwa prof. dr hab. Jerzego Gaździckiego, przeznaczony dla szerokiego, interdyscyplinarnego kręgu zainteresowanych geoinformacją, w celu zaradzenia problemom terminologicznym i pojęciowym w tej szybko rozwijającej się dziedzinie.

UCHWAŁA XI KONFERENCJI POLSKIEGO TOWARZYSTWA INFORMACJI PRZESTRZENNEJ przyjęta w dniu 30.05.2001 roku

Uczestnicy XI Konferencji PTIP uznają za słuszne następujące zasady ogólne:

1. Geoinformacja dotycząca pewnego obszaru, niezależnie od jego wielkości, powinna być traktowana jako wspólne dobro zainteresowanej tym obszarem społeczności.
2. Geoinformacja służy pogłębianiu wiedzy o otaczającym nas środowisku oraz podejmowaniu decyzji uwarunkowanych pod względem przestrzennym i czasowym.
3. Każdy ma prawo do sprawnego uzyskiwania stosownej i wiarygodnej geoinformacji, bez utrudnień oraz ponoszenia nieuzasadnionych kosztów.
4. Wartość geoinformacji ujawnia się w pełni wówczas, gdy jest ona integrowana z innymi rodzajami informacji w ramach systemu użytkownika.
5. Częstkowymi zasobami geoinformacyjnymi zarządzają oraz je wzbogacają liczne podmioty, których zgodne współdziałanie jest podstawą racjonalnego gospodarowania tymi zasobami na miarę rosnących potrzeb użytkowników geoinformacji.

Biorąc pod uwagę powyższe zasady, uczestnicy XI Konferencji popierają:

- modernizację i integrację systemów typu katastralnego w Polsce, traktując je jako podstawę krajowego systemu informacji o terenie,

- budowę krajowego systemu informacji o terenie, traktując go jako podstawę infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce,
- stopniowe kształtowanie tej infrastruktury na drodze współdziałania zainteresowanych podmiotów ze sfery rządowej, samorządowej i prywatnej, jak też łączenia inicjatyw ogólnych z oddolnymi.

Uczestnicy XI Konferencji doceniają prezentowany na konferencji wkład koncepcyjny zespołów autorskich zajmujących się systemami informacji przestrzennej na poziomie centralnym, regionalnym i lokalnym, wyrażając jednocześnie opinie, że wszelkie prace o charakterze projektowym powinny obejmować analizę rozwiązań wariantowych, oszacowanie kosztów i korzyści, ocenę zagrożeń oraz opinie niezależnych ekspertów.

Uczestnicy XI Konferencji wyrażają w szczególności poparcie dla inicjatywy utworzenia Zespołu ds. Krajowej Infrastruktury Informacji Przestrzennej, która została zgłoszona przez Głównego Geodetę Kraju i spotkała się w czasie konferencji z uznaniem przedstawicieli resortów. Konferencje PTIP powinny być w przyszłości traktowane jako użyteczne forum szerokiej dyskusji dla tego zespołu.

POLSKIE TOWARZYSTWO INFORMACJI PRZESTRZENNEJ ogłasza KONKURS

NA GEOINFORMACYJNE SYSTEMY INTERNETOWE WYRÓZNIAJĄCE SIĘ POD WZGLĘDEM Koncepcyjnym i Użytkowym

Przedmiotem konkursu są systemy funkcjonujące w różnych dziedzinach, m.in. w zakresie infrastruktury geoinformacyjnej, edukacji, komunikacji i turystyki. Nie stawia się ograniczeń pod względem:

- Zasobu informacyjnego i rodzaju zastosowania,
- Przyjętego oprogramowania firmowego,
  - Stosowanych metod i standardów,
  - Łączenia prezentacji kartograficznej z innymi środkami multimedialnymi.

Wnioski mogą składać osoby prawne i fizyczne odpowiedzialne za założenie, utrzymanie w stanie aktualności i praktyczne funkcjonowanie systemu.

Do wniosku należy dołączyć:

- Opis systemu, w tym strony WWW, uwzględniający jego przeznaczenie i założenia techniczno-ekonomiczne oraz zastosowane rozwiązania,
- Charakterystykę i ocenę osiągniętych wyników oraz plany rozwoju świadczonych usług,
- Skład zespołu (1-7 osób).

Zainteresowani proszeni są o nawiązanie kontaktu z Towarzystwem (ptip@acn.waw.pl) przed 1.12.2001. Skład jury i rodzaje nagród określone zostaną przed 1.02.2002. Wnioski należy złożyć przed 1.05.2002.

Przewodniczący - Prof. dr hab. Jerzy Gaździcki,

Sekretarz - Mgr inż. Ewa Musiał,

Dr Marek Baranowski

GEODECI W PARKU dok ze str. 7

Wszelkie zmiany granic Parków powinny być uzgadniane i uzyskać akceptację samorządów. A przecież parki narodowe, które są obiektami o znaczeniu ponadlokalnym powinny mieć możliwość ochrony najcenniejszych walorów przyrodniczych nawet w przypadku braku akceptacji lokalnej społeczności.

W Wielkopolskim Parku Narodowym działa również Stacja Ekologiczna Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. O prowadzonej działalności i pracach badawczych, w tym również w zakresie Systemów Informacji Przestrzennej mówił Kierownik tej Stacji mgr Lech Kaczmarek.

Wybrane prace geodezyjno-kartograficzne prowadzone na rzecz Parku omówił mgr inż. Janusz Andrzejewski, Zastępca Dyrektora Zakładu Geodezji i Katastru Miejskiego Geopoz. Prace te dotyczyły przygotowania dokumentacji dla obszaru i granic Parku oraz określenia zasięgu jego otuliny. Jednocześnie zaprezentował wykonaną przez ZGiKM Geopoz ortofotomapę dla aglomeracji poznańskiej, która objęła swoim zasięgiem tereny Parku. Wykorzystanie tej mapy dla potrzeb Parku spotkało się z dużym zainteresowaniem. Następnie mgr inż. Jarosław

Wyczyński Kierownik Ośrodka Muzealno-Dydaktycznego WPN zaprezentował działalność tego Ośrodka oraz omówił część wystawienniczą Muzeum.

Celem istnienia WPN jest trwałe zachowanie typowych form naturalnego środowiska przyrodniczego ze względów naukowo-badawczych, dydaktyczno-wychowawczych i kulturowo-społecznych. Obszar Parku uchodzi za najbardziej malowniczy w Wielkopolsce. Na stosunkowo niedużej przestrzeni znajdują się różnorodne formy polodowcowej rzeźby terenu, jeziora różnych typów oraz bogate nagromadzenie zbiorowisk roślinnych i zwierzęcych o bogatej wartości przyrodniczej. Fragmenty tych zjawisk, wybrane elementy flory i fauny Parku objęte są w Muzeum Przyrodniczym WPN.

W dalszej części spotkania odbyło się zebranie Zarządu Oddziału SGP oraz wymiana uwag i doświadczeń przy „małej czarnej”. Dla szerszego omówienia poruszanej tematyki proponowano zorganizowanie konferencji NT, której tematyka powinna łączyć geodezyjno-kartograficzne aspekty Systemów Informacji Przestrzennej z zagadnieniami ochrony środowiska ze szczególnym uwzględnieniem problemów WPN.

Waldemar Sztukiewicz

AKADEMIA INŻYNIERSKA W POLSCE

rozpoczęła czwartą kadencję działalności naukowo-inżynierskiej

W dniu 18 czerwca 2001 r. w Warszawskim Domu Technika odbyło się XV Sprawozdawczo Wyborcze Zgromadzenie Ogólne AKADEMII INŻYNIERSKIEJ W POLSCE w czasie którego podsumowano działalność Akademii w trzeciej kadencji trwającej od czerwca 1999 r. do czerwca 2001 r.

Zanim przystąpię do omówienia efektów Zgromadzenia Sprawozdawczo wyborczego w kilku zdaniach przedstawię dotychczasową historię Akademii.

Akademia Inżynierska w Polsce powstała 24 stycznia 1992 r. z inicjatywy Federacji Stowarzyszeń Naukowo - Technicznych NOT. Jej członkowie wywodzą się spośród wybitnych twórców techniki i przedsiębiorców.

Celem AIP jest działalność na rzecz kojarzenia i zespalania wybitnej twórczości inżynierskiej i wynalazczej w dziedzinie techniki z szeroką pojętą przedsiębiorczością, czyli tworzeniem nowych wartości materialnych opartych na stosowaniu najnowszych osiągnięć naukowo - technicznych. Członkostwo w AIP to społeczny awans zawodowy, który będąc wyrazem wyróżnienia i szacunku w środowisku jest jednocześnie rodzajem zobowiązania do własnej twórczości i pomocy kolegom inżynierom, zwłaszcza zrzeszonym w Stowarzyszeniach Naukowo-Technicznych, w doskonaleniu wiedzy i warsztatów pracy twórczej.

Zadaniem AIP jest, m.in., wyróżnianie i popularyzacja inżynierów oraz innych twórców inżynierii technicznej i produkcyjnej, a następnie wybieranie z ich grona tych najwybitniejszych na członków zwyczajnych Akademii.

Akademia liczy obecnie 206 członków, a wśród nich 201 członków zwyczajnych, 2 członków honorowych i 3 członków zagranicznych (1 z Belgii, 1 z USA i 1 z Ukrainy). Docelowo liczba członków AIP zgodnie z obowiązującym Statutem AIP może liczyć 300 osób. Zdążenie do tej liczby, następuje w miarę wylaniania się kandydatów na członków AIP z kręgu polskich inżynierów, wyróżniających się efektami ich pracy naukowej, zawodowej i społecznej.

Powstanie i działalność Akademii Inżynierskiej w Polsce stanowi etap w upodabnianiu struktur organizacyjnych w dziedzinie inżynierii technicznej i produkcyjnej w Europie, bowiem prawie wszystkie kraje europejskie zrzeszone w Unii Europejskiej mają akademie inżynierskie pod różnymi nazwami. To upodobnienie strukturalne korzystnie oddziałuje na uczestnictwo Polski w kształtowaniu w Europie uzgodnionej polityki w dziedzinie normalizacji, patentów, licencji, kontroli jakości oraz przestrzegania praw autorskich i własnościowych przy transferze techniki.

W czerwcu 1998 r. Akademia Inżynierska w Polsce została członkiem CAETS międzynarodowej Rady Akademii Techniki i Nauk Technicznych (Council of Academies of Engineering & Technological Sciences) - z siedzibą w Waszyngtonie, która merytorycznie i organizacyjnie koordynuje działalność prawie 30 Akademii Techniki i rozwiniętych gospodarczo krajach. CAETS odgrywa istotną rolę w niekomercyjnych formach transferu innowacji technicznych i przedsiębiorczych, dlatego też członkostwo AIP w tej organizacji sprzyja zwiększeniu możliwości takiego transferu dla naszego kraju.

Z inicjatywy Akademii Inżynierskiej w Polsce w maju 1994 r. została powołana i zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawy, Fundacja im. Gabriela Narutowicza, której celem jest działalność na rzecz rozwoju wyrobów i usług technicznych, w szczególności wspieranie działalności statutowej AIP.

W trakcie Zgromadzenia Sprawozdawczo Wyborczego Akademii przyjęto sprawozdania z działalności w III kadencji Władz AIP, oraz wysłuchano oceny działalności Komitetu Wykonawczego AIP dokonanej przez Komisję Rewizyjną. Ocena tą przedstawił przewodniczący Komisji Rewizyjnej kol. Stanisław Pachuta, który w imieniu tej komisji postawił wniosek o udzielenie Komitetowi Wykonawczemu AIP absolutorium za III kadencję Władz AIP. Wniosek został jednomyślnie przyjęty.

Prof. dr hab. inż. Bogdan **MARCINIEC** (SITPCH) wygłosił referat naukowy nt. „Strategiczna polityka innowacyjna państwa”.

Ważnym punktem programu spotkania było podpisanie umowy o współpracy pomiędzy Akademią Inżynierską w Polsce i Federacją Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT. Projekt umowy przygotował prof. dr hab. inż. czł. hon. AIP Jan Kaczmarek (SIMP), który konsultowali Prof. prof. dr hab. inż. Bogdan Ney (SGP) i Stanisław Pachuta (SGP). Umowę podpisali: Prezes AIP doc. dr hab. inż. **Eugeniusz Budny** (SITPMB) i prezes FSNT NOT dr inż. **Wojciech Ratyński** (SITR)

W drugiej części Zgromadzenia Ogólnego AIP dokonano wyboru Władz AIP na IV kadencję (2001 - 2003). Prezesem AIP został **Prof. dr hab. inż. Bogdan NEY** (SGP), wiceprezesem - elektem - **prof. dr inż. Andrzej Zieliński** (SEP), past prezesem - **doc. dr hab. inż. Eugeniusz Budny** (SITPMB), wiceprezesem **prof. dr hab. inż. Józef WOJNAROWSKI** (SIMP), sekretarzem generalnym - **prof. dr hab. inż. Janusz Dyduch** (SITKOM), skarbnikiem - **dr inż. Andrzej Kumor** (PZITB), członkami Komitetu Wykonawczego AIP zostali wybrani: - **prof. dr hab. inż. Jan Kaczmarek** (SIMP), - **prof. dr Antoni S. Kwiatkowski** (SITPCH), - **prof. dr hab. inż. Bogdan Marciniec** (SITPCH), - **dr inż. Wojciech Nawrót** (PZITB), **mgr inż. Kazimierz Wawrzyniak** (SIMP).

W skład Komisji Rewizyjnej AIP na czwartą kadencję wybrano: - **prof. dr hab. inż. Zygmunt Glazer** (SITG), - **inż. Jerzy Jasiuk** (PTHT), **prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta** (SGP), **prof.**

dr hab. inż. Adam S. Trembecki (SITG), **doc. dr inż. Edmund Waleriańczyk** (STC).

Na zebraniu konstytucyjnym w dniu 16 lipca 2001 r. Komisji Rewizyjnej AIP, prowadzonym przez Prezesa AIP Prof. Bogdana NEY'A w głosowaniu tajnym, Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej po raz kolejny został wybrany Prof. **Stanisław PACHUTA**, wiceprzewodniczącym tej Komisji został prof. **Zygmunt GLAZER** a sekretarzem inż. **Jerzy Jasiuk**.

Na członków Rady ds. Członkostwa wybrano: **mgr inż. Piotr Fuglewicz** ((PTInf), **Prof. Dr hab. inż. Józef Ober** (SEP), **Dr inż. Andrzej Paszkiewicz** (SITPMB), **Prof. dr hab. inż. Czesław Podrucki** (STOP), **Prof. dr hab. inż. Marian Szczerek** (SIMP), **Mgr inż. Zbigniew Szepleniec** (SIMP), **Dr inż. Aleksander Szeptycki** (SITR), **Prof. dr hab. inż. Janusz Szosland** (SWP), **Mgr inż. Jacek Szpoński** (SEP).

Dokonano również wyboru nowych członków zwyczajnych AIP. Na podstawie przygotowanych wniosków przez Radę ds. Członkostwa w głosowaniu tajnym wybrano 13 członków zwyczajnych AIP. Wśród wybranych członków zwyczajnych Akademii znalazł się również jeden geodeta a jest nim **dr inż. Andrzej Pachuta** - pracownik naukowo dydaktyczny Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Opinie wprowadzające dla niego przygotowali: profesorowie: Stefan Cacoń z Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Jan Kaczmarek z Akademii Inżynierskiej w Polsce i Bogdan Ney z Polskiej Akademii Nauk.

Jednym z ważnych etapów Zgromadzenia Ogólnego Akademii Inżynierskiej w Polsce było opracowanie i uchwalenie wniosków, wyznaczających najważniejsze kierunki działania Akademii. Oto wybrane kierunki:

1. Zobowiązuje się wszystkich członków Akademii oraz Komitet Wykonawczy AIP do poszukiwania sposobów podniesienia rangi i prestiżu Akademii w życiu publicznym kraju.
2. AIP powinna być forum dyskusyjnym polskich inżynierów i przedsiębiorców, koncentrującym się głównie na problematyce innowacyjności oraz roli odgrywanej w tej dziedzinie przez inżynierów. Akademia powinna integrować kadre innowatorów i tworzyć warunki do realizacji uzgodnionych zadań. W szczególności celowa jest krytyczna ocena aktualnego stanu strategii i polityki innowacyjnej. W Polsce z myślą o opracowaniu długookresowej polityki naukowej i innowacyjnej, sprzęgniętej z długookresową strategią rozwoju kraju a zwłaszcza z polityką gospodarczą.
3. Akademia deklaruje gotowość do udziału w tworzeniu realnej i konkretnej polityki naukowej i naukowo - technicznej w Polsce. Politykę innowacyjną, ukierunkowaną głównie na rozwój wysokiej techniki może sprawować konsorcjum złożone z jednostek naukowych resortowych i uczelnianych oraz IV Wydziału PAN, a także z Akademii Inżynierskiej, NOT i Agencji Techniki i Technologii, w formie projektu celowego zamówionego i finansowanego przez Komitet Badań Naukowych oraz Ministerstwo Gospodarki i Rządowe Centrum Studiów Strategicznych. Polityka ta musi być oparta na rzetelnym, trafnym rozpoznaniu chłonności rynku globalnego - również w ujęciu prognostycznym - oraz na wnikliwej, nie deklaratywnej ocenie potencjału krajowego i konkurencji międzynarodowej.
4. Akademia popiera strategię programów wieloletnich oraz przekształcenie niektórych IBR w PIB - centra Wysokiej Techniki i Innowacji.
5. W pracach nad problemami wymienionymi we wnioskach 2 i 3, Akademia powinna wykorzystywać kontakty z przedsiębiorcami, w tym również z kapitałem zagranicznym, jako coraz istotniejszym czynnikiem sprawczym w polskiej gospodarce oraz z bankami, instytucjami kredytowymi i ubezpieczeniowymi.
6. Zgromadzenie Ogólne AIP wyraża uznanie Kolegom, którzy czynnie przyczynili się do zaktywizowania Fundacji im. Gabriela Narutowicza, stojącej się, zgodnie z intencją jej założycieli, faktycznym, sprawnym zapleczem finansowym i wykonawczym Akademii.
7. Zgromadzenie Ogólne AIP zaleca Komitetowi Wykonawczemu pozyskiwanie członków wspierających Akademię.
8. Zgromadzenie Ogólne AIP zaleca Komitetowi Wykonawczemu powołanie 7 Kolegiów merytorycznych Akademii, zaproponowanych przez Komitet Wykonawczy.
9. Należy jak najszybciej powołać kolegium redakcyjne biuletynu AIP „Twórczość i Przedsiębiorczość” i reaktywować jego wydawanie.

Na zakończenie sprawozdania z obrad Zgromadzenia Ogólnego AIP, podam krótką notkę biograficzną nowego Prezesa Akademii Inżynierskiej w Polsce. Prof. dr hab. inż. Bogdan NEY urodził się 3 lutego 1935 r. Studia ukończył w Akademii Górniczo - Hutniczej w Krakowie. Po ukończeniu studiów pracował jako inżynier, wykonawca i konsultant w przedsiębiorstwach geodezyjnych a następnie jako nauczyciel akademicki w AGH. W latach 1974-1991 był dyrektorem Instytutu resortowego Geodezji i Kartografii w Warszawie. W latach 1991-1997 wykładał w Wojskowej Akademii Technicznej. Ceniony Ekspert FAO i UNESCO. Od roku 1979 jest profesorem Aktualnie przewodniczy Komitetowi Geodezji PAN, Państwowej Radzie Gospodarki Przestrzennej oraz Państwowej Radzie Geodezyjne Kartograficznej w PAN od roku 1994 kieruje Centrum Upowszechniania Nauki, a od roku 1999 jest członkiem Prezydium PAN.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Władze Stowarzyszenia Geodetów Polskich w kadencji 2001-2004

Prezydium Zarządu Głównego

Prezes	- Kol. Kazimierz Czarnecki
Wiceprezes	- Kol. Krzysztof Cisek
Wiceprezes	- Kol. Andrzej Pachuta
Wiceprezes	- vacant
Skarbnik	- Kol. Jan Wojciechowski
Członek Prezydium	- Kol. Janusz Walo
Sekretarz Generalny	- Kol. Tadeusz Kuźnicki

Zarząd Główny

Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki
Sekretarz Generalny Kol. Tadeusz Kuźnicki

Członkowie z wyboru imiennego

Kol. Karol Borkowy O/Katowice
Kol. Stanisław Cegielski O/Kalisz
Kol. Mieczysław Gabryszewski O/Wrocław
Kol. Stanisław Górczyński O/Rzeszów
Kol. Alina Kanigowska O/Legnica
Kol. Włodzimierz Kędziora O/Warszawa
Kol. Stanisław Kluska O/Łódź
Kol. Lesław Kuczyński O/Zielona Góra
Kol. Andrzej Pachuta O/Warszawa
Kol. Tomasz Telega O/Łódź
Kol. Janusz Walo O/Warszawa
Kol. Jan Wojciechowski O/Warszawa
Kol. Stanisław Zaremba O/Lublin

Zastępcy Członków Zarządu Głównego

Kol. Jan Łopaciuk O/Warszawa
Kol. Tadeusz Kuryłowicz O/Białystok
Kol. Mieczysław Józwicki O/Kraków

Członkowie Zarządu Głównego - Prezesi

Oddziałów SGP

Kol. Czesław Lech O/Białystok
Kol. Bronisław Węglarz O/Bydgoszcz
Kol. Ryszard Stawiński O/Gdańsk
Kol. Zbigniew Mituta O/Gorzów Wlkp.
Kol. Jan Cegła O/Kalisz
Kol. Jan Bury O/Katowice
Kol. Henryk Skibniewski O/Kielce
Kol. Ryszard Soroko O/Koszalin
Kol. Janusz Krzyżaniak O/Kraków
Kol. Jarosław Wolski O/Krosno
Kol. Mikołaj Smyk O/Legnica
Kol. Eugeniusz Tes O/Lublin

Kol. Piotr Fabijański O/Łódź
Kol. Marian Ryczek O/Nowy Sącz
Kol. Zdzisław Gąsiorowski O/Olsztyn
Kol. Józef Kampa O/Opole
Kol. Mieczysław Kaszubowski O/Ostrołęka
Kol. Roman Sagan O/Piotrków Tryb.
Kol. Waldemar Sztukiewicz O/Poznań
Kol. Jolanta Blajer O/Radom
Kol. Krzysztof Cisek O/Rzeszów
Kol. Ryszard Zackiewicz O/Suwałki
Kol. Henryk Musiatowicz O/Szczecin
Kol. Jan Kuźmiński O/Toruń
Kol. Zdzisław Dworakowski O/Warszawa
Kol. Tadeusz Wiśniewski O/Wrocław
Kol. Andrzej Betka O/Zielona Góra

Główna Komisja Rewizyjna SGP

Członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej:

Kol. Zdzisław Olszewski O/Warszawa	- Przewodniczący
Kol. Jerzy Piotrowski O/Poznań	- Wiceprzewodniczący
Kol. Monika Szapiro-Nowakowska O/Warszawa	- Sekretarz
Kol. Antoni Bosek O/Rzeszów	- Członek
Kol. Stanisław Czarnecki O/Warszawa	- "
Kol. Jerzy Górski O/Łódź	- "
Kol. Czesław Kołtuniak O/Warszawa	- "

Zastępcy Członków Głównej Komisji Rewizyjnej:

Kol. Bartłomiej Niewiadomski O/Kalisz
Kol. Tadeusz Wilczewski O/Białystok

Główny Sąd Koleżeński SGP

Członkowie Głównego Sądu Koleżeńskiego

Kol. Maria Januszko O/Warszawa	- Przewodnicząca
Kol. Jerzy Stawowski O/Gdańsk	- Wiceprzewodniczący
Kol. Zofia Barbara Kowalska O/Warszawa	- Sekretarz
Kol. Henryk Berkietą O/Warszawa	- Członek
Kol. Stanisław Dyląg O/Krosno	- "
Kol. Tadeusz Kośka O/Łódź	- "
Kol. Mieczysław Lisek O/Warszawa	- "

Zastępcy Członków Głównego Sądu Koleżeńskiego:

Kol. Teresa Pielesz O/Katowice
Kol. Bogdan Marczyński O/Wrocław